

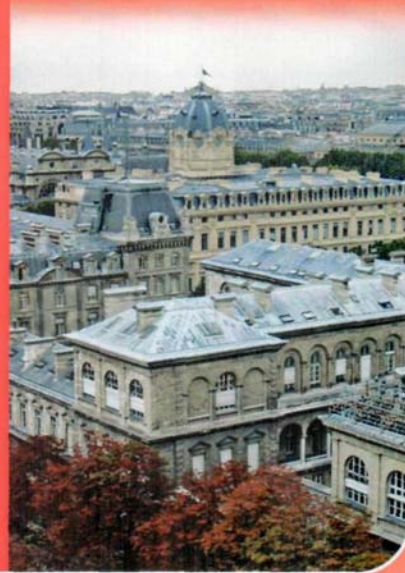
14

МАТЕРИАЛИ
ЗА IX МЕЖДУНАРОДНА
НАУЧНА ПРАКТИЧНА
КОНФЕРЕНЦИЯ

НАЙНОВИТЕ НАУЧНИ
ПОСТИЖЕНИЯ - 2013
17-25 март 2013 г

Том 14
Филологични науки

София
«Бял ГРАД-БГ» ООД
2013

СЪДЪРЖАНИЕ

ФИЛОЛОГИЧНИ НАУКИ

МЕТОД НА ПРЕПОДАВАНЕ НА ЕЗИК И ЛИТЕРАТУРА

Роман Л.А. Вивчення феномену української культури в контексті викладання української мови як іноземної.....	3
Мордовцева Н., Ткаченко В. Навчання зв'язному висловлюванню дітей дошкільного віку засобами художньої ілюстрації.....	6
Бецько О.С. Виправлення помилок в усному мовленні студентів як невід'ємна складова навчання іноземної мови.....	8
Искакова А.О., Каламбаева Г.Б. Linguo-country aspects in foreign language study.....	11
Chugu S.D., Kashina O. Ways to Facilitate Writing in the EFL Classroom.....	14
Міхно О.Л., Усенко С.М. Використання автентичних матеріалів як один з ефективних методів вивчення іноземних мов у ВНЗ.....	19

РЕТОРИКАТА И СТИЛИСТИКА

Нурсейтова А.А. Фразеологизмдердегі уәждеменін түрлері.....	22
Ахмедов О.С. Задачи лексико – семантической группировки налоговой и таможенной терминологии.....	26
Торська А.О., Сурадейкіна Т.В. Класифікація фразеологічний одиниць з компонентом «природа» в системі англійської мови за І.В.Корунцем.....	28

ТЕОРЕТИЧНИ И МЕТОДОЛОГИЧНИ ПРОБЛЕМИ НА ПРОУЧВАНЕ НА ЕЗИК

Солодилова И.А. Признак как онтологическая основа оценки.....	33
Моисеева И.Ю., Рябинская В.В. Функционирование реалий в современном французском языке.....	37
Піхтерьова О.С. Синтаксичні особливості творів беатрикс поттер.....	42
Мордовцева Н.В. Використання лінгвістичних мініатюр на уроках мови в середній школі.....	44
Макулбекова А.К., Токтарова Т.Ж., Копбаева Ж.С. Gender Dimension of Comparative Studies of Proverbs in Kazakh, Russian and English languages.....	46
Выстропова О.С. Метафора и антитеза как способы вербализации концепта «радость /веселье» в творчестве Р.Бёрнса.....	51

СИНТАКСИСЪТ: СТРУКТУРАТА, СЕМАНТИКАТА, ФУНКЦИЯТА

Ильясова А.С., Суюнова Г.С. О соотношении понятий «эмоциональность», «экспрессивность» и «эмотивность» в языке.....	56
Константинова М.М., Сурадейкіна Т.В. Элемент лексико-семантического поля «негативні емоції» – «збентеження» у художньому дискурсі (на матеріалі роману «Ребека» Дафни дю Морье).....	61

МЕТОДИ И ВЪЗПРИЕМАНЕ КОНТРОЛИРАТ НА НИВО НА ОБЛАСТ ЧУЖД ЕЗИК

Веретенникова В.П., Кузнецова Г.И. Обучение активной лексике в условиях коммуникативного подхода.....	63
Есенжолова С.А. Шетел тілін оқыту әдістемесі пәні сабақтарында студенттердің коммуникативтік құзыреттілігін арттыру.....	67
Орел М.В. Європейські критерії оцінювання знань майбутніх перекладачів... 70	70
Гайбишова К.К. Место и роль произносительных навыков в обучении английскому языку в вузах.....	72

ВЪПРОСЪТ НА ДЕНЯ НА ТРАНСЛАЦИЯТА

Қалдыбаева А.К. Сөз таптарының адвербиалдануы.....	78
Кикоть В.М., Огілько Л.О. Переклад лексичних особливостей прози Е.Хемінгуея.....	84
Таимова А.Т. Особенности перевода текстов медицинской направленности.....	86
Вороніна Г.Р. Загальні проблеми утворення та перекладу науково-технічних термінів.....	91

Література

1. Ананьев Б.Г. О проблемах современного человекознания. — М.: Наука, — 1987. — 380 с.
2. Бориско Н.Ф., Ишханян Н.Б. Социально-психологические предпосылки формирования лингвосоцио-культурной компетенции // Иноземні мови. — №1. — 1997.— С. 53-55.

Мордовцева Наталія, Ткаченко Валерія

ДЗ «Луганський національний університет імені Тараса Шевченка», Україна

НАВЧАННЯ ЗВ'ЯЗНОМУ ВИСЛОВЛЮВАННЮ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ЗАСОБАМИ ХУДОЖНЬОЇ ІЛЮСТРАЦІЇ

Зв'язне мовлення — це вища форма мовномисленнєвої діяльності, яка визначає рівень мовного і розумового розвитку дитини. Оволодіння зв'язним мовленням складає найважливішу умову успішної підготовки дитини до навчання у школі.

Розповідь дитини за ілюстрацією — складна розумова діяльність, що потребує участі таких процесів, як сприймання, аналіз, синтез, умовиводи. Діти, складаючи розповідь, повинні на основі аналізу й синтезу вичленити головне в ілюстрації, потім доповнюють її зміст. Зробити це самій дитині важко, тому її потрібно спочатку навчити сприймати зміст ілюстрації, а потім уже відтворювати зміст художнього тексту за ілюстрацією.

Зорієнтовані розповідати за ілюстраціями до знайомих творів, діти вчать правильно сприймати задум художника, розуміти зображене, помічати перший і другий плани, логічно й послідовно викладати свої думки. Однак лише сама картинка не може зацікавити дошкільнят, викликати у них бажання говорити, якщо під час розглядання не ставляться розумові завдання, відсутня мовна мотивація. Заохочуючи дитину розповідати, дивлячись на малюнок до художнього тексту, педагог стимулює її мовний розвиток: збагачення та активізацію лексики, формування звуковимови та живання правильних граматичних форм, розвиток зв'язного мовлення.

Ілюстрація несе в собі не тільки пізнавальну функцію, а й світоглядну, допомагає дитині адаптуватися до змісту твору, уявити літературні образи, яскраво відтворює змальовані в тексті події, демонструє ставлення художника до твору, конкретизує, уточнює текст, часто доповнює його деталями, про які не сказав письменник; оживляє твір, допомагає дітям зрозуміти мораль твору. Є у книжковій ілюстрації ще одна можливість — показати світ неіснуючий, світ уяви, фантазії [2, с. 48]. Після сприймання ілюстрацій покращується розуміння

основних змістових моментів. Збільшується кількість відтворюваних дітьми уривків; зростає зв'язність переказу змісту твору.

На думку О. Леонтьєва, використання ілюстрацій полегшує процес запам'ятання і підвищує його ефективність у дітей старшого дошкільного віку вдвічі порівняно з іншими віковими періодами дор'їлля [2, с. 54]. Використання ілюстрацій також значно підвищує процес запам'ятовування [4, с. 9].

За дослідженнями Н. Сакуліної, діти дошкільного віку здатні досить тривало розглядати ілюстрації [2, с. 176]. Відтак, завданнями розглядання можуть бути такі: виділити предмет; встановити його індивідуальні якості; знайти подібності з іншим предметом.

Діти різного віку по-різному сприймають художню ілюстрацію, тож і навчання в кожній віковій групі будується відповідно. Старші дошкільнята вчать правильно сприймати задум художника, розуміти відтворене в ілюстрації, помічати головну сюжетну лінію та другорядні деталі.

У роботі зі старшими дошкільнятами недоцільно охоплювати запитаннями весь матеріал ілюстрацій. Варто звернутися до дітей, наприклад, так: «Про що ми з вами ще не розповіли, розглядаючи ілюстрації?». Це ненав'язливо спонукатиме до самостійного подальшого розглядання малюнків, діти жвавіше долучатимуться до розмови. Добре також спиратися на уяву дитини, заохочувати її розгортати зображені події, продовжувати їх у часі. П'ятирічні дошкільнята здатні складати розповіді за ілюстраціями вже без участі вихователя, самостійно міркуючи й передаючи словами зміст намальованого.

Старшим вихованцям по силі творчі завдання з використання художніх ілюстрацій та власних малюнків: скласти розповідь за малюнком на самостійно обрану тему; подати зразок творчої розповіді за ілюстрацією до певного твору, виділяючи в ній вигадане; побудувати розповідь за планом, який запропонував вихователь. Діти можуть розповісти про те, що відбулося до того моменту, який відтворив художник; уявити, що сталося б з героями, зображеними на ілюстраціях, коли б ситуація змінилася; придумати своє закінчення поданої розповіді.

У старшому дошкільному віці, коли активність зростає, а мова влосконалюється, дитина здатна самостійно складати розповіді за знайомих ілюстраціями. У дітей формується вміння зв'язано й послідовно описувати зображене; активізується й розширюється словниковий запас; діти вчать граматично й правильно будувати речення й оповідь загалом.

Щоб навчити дитину зв'язно розповідати за картиною спочатку треба переконатись у доступності змісту картини дитині, наскільки вона пов'язана з її безпосереднім досвідом. Для цього використовують запитання, які допомагають зрозуміти зміст і нагтовхують дошкільника на відповідь.

Діти дошкільного віку можуть самостійно придумувати назви до картинок, тому після розповіді малюка слід запитати: «Як би ти назвав цю картинку?». Придумуючи назву до картини, дитина вчиться узагальнювати свою розповідь.

Таким чином, сприймання дитиною ілюстрації є більш складним для неї процесом, ніж безпосереднє сприймання реального предмета, бо ілюстрацію дитина сприймає лише зором. У сприйманні ілюстрації і розповіді за змістом важливе значення має слово вихователя, що веде дітей від головного до другорядного і допомагає усвідомити залежність між частинами, сприяє зв'язності розповіді. На заняттях з вивчення української мови ми завжди плануємо не тільки читання творів, але й показ ілюстрацій різних видів; бесіди про художників-ілюстраторів. Таким чином здійснюється навчання дітей різних за структурою розповідей відповідно до кожного типу ілюстрацій.

Література:

1. Білан О. Допомагають ілюстрації / О. Білан // Дошкільне виховання. – 2001. – № 4. – С. 14. 2. Богущ А., Гавриш Н., Котик Т. Методика організації художньо – мовленнєвої діяльності дітей у дошкільних навчальних закладах. Підручник для студентів вищих навчальних закладів факультетів дошкільної освіти. / А. Богущ, Н. Гавриш, Т. Котик. – К. : Видавничий Дім «Слово», 2010. – 304с. 3. Кожевникова Т. Мовленнєвий розвиток дошкільнят. / Т. Кожевникова // Дошкільне виховання, 2004. – № 12. – С. 7-9. 4. Порядченко Л. Описове мовлення: методи розвитку та активізації. / Л. Порядченко // Палітра педагога. – 2003. – №2. – С. 5-9.

Бецько О.С.

*Національний технічний університет України
«Київський політехнічний інститут», Україна*

ВИПРАВЛЕННЯ ПОМИЛОК В УСНОМУ МОВЛЕННІ СТУДЕНТІВ ЯК НЕВІД'ЄМНА СКЛАДОВА НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

Люди навчаються методом спроб та помилок, експериментуючи та намагаючись визначити, що працює, а що ні. Те ж саме відбувається і в навчанні іноземної мови. Помилки студентів – це свідчення про наявність позитивної динаміки у вивченні мови. Помилки завжди показують, що студент експериментує з мовою, випробовує нові ідеї, ризикує, намагається спілкуватися, робить успіхи у вивченні мови. Аналіз типів помилок вказує на той рівень знань, якого студент вже досяг. Всі студенти роблять помилки на тих чи інших етапах вивчення мови, і викладач повинен чітко усвідомити це. Постійно маючи справу з помилками студентів, викладачі винайшли різні способи виправлення помилок.

Дуже добре, коли викладач виправляє помилки, зроблені студентами на етапі усного мовлення (fluency stage), не так, як він це робить, наприклад, на етапі виконання вправ на закріплення (accuracy stage). Коли студенти відпрацьовують вивчений матеріал, викладач повинен виправляти кожну помилку, щойно він її чує. Проте, коли б він так робив на кінцевому етапі усного мовлення, коли студенти, наприклад, зайняті обговоренням якоїсь проблеми, негайне виправлення помилок могло б негативно вплинути на хід спілкування. Постійне втручання викладача зруйнує саму мету такого спілкування. Здебільшого, викладачі, зазвичай, споглядають та слухають, поки студенти виконують комунікативні вправи, та занотовують помилки, щоб студенти спочатку самі спробували їх виправити по завершенні вправи, перед тим як зробити власні коментарі. Помилки необхідно виправляти найбільш ефективним і тактовним способом [2, р.63]. Викладач може обговорити помилки з усім класом, записати їх на дошці, чи запропонувати їх індивідуально зацікавленим студентам. В кожному випадку викладач спочатку запропонує студентам самостійно визначити проблему та спробувати з нею впоратися. Дуже важливо не виокремлювати студентів для критики. Викладач може влаштувати виправлення помилок без вказівки на того, хто їх зробив.

В контексті навчання іноземної мови, загалом, коментар про виконання студентом завдання дуже важливий, коли він сприяє покращенню результатів навчання студента. Коментар стосовно помилок забезпечує специфічну інформацію про аспекти навчальної діяльності студента за допомогою тлумачення, надання кращої чи іншої альтернативи, «вигукання» (elicitation) зазначеної інформації з студента. Викладач повинен пам'ятати, що повноцінне коментування помилок може і повинне містити інформацію і про те, що студент зробив вірно, і про те, що і чому – невірно.

Існують різні підходи щодо виправлення помилок. За теорією Audio-Linguism виправляти помилки не вважається необхідним з огляду на те, що вони не мають великого позитивного впливу на навчання. Згідно з принципом Cognitive code- learning помилки – це невдала, проте невід'ємна складова навчання: на них потрібно звертати увагу, щойно вони з'явилися, щоб запобігти їх появі в майбутньому. В теорії Interlanguage theory помилки – це дуже важлива інтегрована складова в навчанні іноземної мови; виправляти їх означає зближувати «мову-посередник» студента та цільову мову.

Прихильники комунікативного підходу стверджують, що не всі помилки потрібно виправляти: головна мета навчання мови – це отримання та передача осмислених повідомлень, тому пріоритетом виправлення повинні бути помилки, які зважають досягненню цієї мети, а не неточності застосування мови.

Monitor theory наполягає, що виправлення сприяє не реальному набуттю студентом мовних навичок, а лише свідомому «контролю» свого говоріння чи письма. Гому, головною функцією викладача повинне бути зрозуміле подання матеріалу, а не виправлення помилок.